

ความรู้สึกดีดี ต่อ DT 2007 camp.

ต้องขอชมรับก่อนเลยว่า ตอนแรก ๆ รู้สึกกลัวมาก ๆ ที่ต้องเข้าค่าย
กิจกรรมรับน้องและเข้าห้องเชียร์ เพราะกลัวว่า ตอนบอกว่าจะต้องพบเจอ
กับกิจกรรมที่รุนแรง ต้องอดนอนที่มาก ซึ่งเราไม่ชอบเลย

พอทำเข้าสู่การรับน้องตอน วันแรกก็รู้สึกแปลกใจมาก เอ๊ะ! มาสอนหนังสือ
ด้วยเหรอ กิจกรรมทุกอย่างก็ทำรู้สึกได้เลยว่าทำมา ๆ คนตั้งใจทำเพื่อเรามาก
ทุกกิจกรรมมีทั้งความสนุกสนาน มีทั้งความขบขัน มีทั้งความอบอุ่น และ
ยังไม่ลืมที่จะสอดแทรกข้อคิด ความรู้ ให้นักเรียน ๆ ตลอดเวลา

น้องสัราภรณ์หรือที่คนอื่นเรียกชื่อน้องเชียร์ ต้องขอชมรับว่าพี่ ๆ ทุกคน
มีความตั้งใจ มีความอดทน และรักใคร่กันมาก ๆ ต่อๆ สอน ต่อๆ ร้อง
ทั้งที่บางครั้งน้อง ๆ ร้องไม่ต่อขงไว้แต่ร้องเลย พี่ก็ช่วยปรบมือให้และเชียร์
ให้กำลังใจในหลายๆ เวลาตลอด.

กิจกรรมที่ประทับใจของทำใจที่เราคิดใจสงบมากขึ้น รู้จักรออยู่กับตัวเอง
และอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีการแลกเปลี่ยนเรื่องราวในสังคม ทำให้นัก ๆ คน
มีความผูกพันกันมากขึ้น

ขอบคุณพี่ ๆ ทุก ๆ คน ขอขอบคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่าน ที่ได้จัดกิจกรรมดี ๆ แบบนี้ขึ้นมา
ถึงแม้ครั้งนี้จะเป็นครั้งแรก ถึงแม้จะเหนื่อยยากแต่ไม่ไหน แต่ทุกสิ่งทุกอย่าง
ที่พี่ ๆ ทำมาได้นั้นทำให้พวกเรา และ เติบโตเป็นความทรงจำที่ดี ๆ ตลอดไป
ขอบคุณทุกคนที่ช่วยรับน้อง และน้องเชียร์แบบสัราภรณ์ได้ประสบความสำเร็จ
อย่างดีที่สุดในครั้งนี้

ขอบคุณมาก ๆ ครับ.

นนท. ๐๖๓๔ พงศาวรินทร์ 50610247

ชั้นปีที่ 1 คณะทันตแพทยศาสตร์